TUR DE ORIZONT PE O TEMĂ ACTUALĂ, REALIZAT DE REVISTA „FOTBAL"

PLACE FOTBALUL MAI PUŢIN, ASTĂZI, IN EUROPA?

Aşa arătau tribunele modernului stadion Parc des Princes din Paris în timpul partidei Paris F. C. — Metz...

Uniunea europeană de fotbal (U.E.F.A.) se găseşte în faţa unei situaţii fără precedent. Alarmanta descreştere a numărului de spectatori pe stadioane forţează luarea unei decizii — iar soluţiile propuse suferă deocamdată de pe urma criticilor aprinse care converg asupra lor.

Printre aceste soluţii extreme este şi cea înaintată de secretarul clubului belgian Standard Liège, **Roger Petit.** Acesta a făcut propunerea de a se extinde limitele porţii, atît în lungime cît şi înălţime, ceea ce ar duce, bineînţeles, la o creştere a numărului de goluri. **„Numai golurile aduc spectatorii pe stadioane,** spunea Roger Petit, **şi este clar pentru toată lumea că astăzi ele nu se mai înscriu în număr suficient".**

S-au mai făcut sugestii privind mărirea suprafeţei de pedeapsă, limitarea ofsaidului, ca şi pentru acordarea unor puncte suplimentare echipelor care înscriu trei goluri într-un meci, şi altele pentru cîştigarea la o diferenţă de trei goluri sau mai mult... Bineînţeles că toate aceste propuneri — mai bine sau mai slab argumentate — nu vor putea rămîne decît în stadiul lor actual dacă forul atotputernic în materie de reglementări, International Board, nu îşi va da acordul. Iar după cum este cunoscută exigenţa membrilor acestui for, conservatorismul lor, se pare că acest acord va mai întîrzia.

Iată însă, deocamdată, pentru cititorii noştri mai multe dintre motivele care au dus la îngrijorarea de pe continentul european, în urma unui sondaj internaţional realizat, cu sprijinul corespondenţilor noştri şi al unor publicaţii de peste hotare.

● În **ANGLIA,** chiar dacă pînă la sfîrşitul sezonului mai este o bună bucată de timp, se pot face estimări care susţin că **mai bine de un milion de spectatori au fost pierduţi în ultimul an.** Este foarte probabil ca sezonul actual să devină cel mai slab din punctul de vedere al încasărilor şi al asistenţei de după cel de al doilea război mondial!

● Fotbalul din **AUSTRIA are o medie de spectatori în campionat în jur de 4 000 de meci.** Federaţia austriacă a dus o lungă luptă cu televiziunea pentru interzicerea transmisiilor directe. După ce a eşuat în această tentativă, Compania austriacă de televiziune a început să programeze în mod deliberat meciuri „de arhivă", iar rezultatul a fost că spectatorii au preferat, într-adevăr, să rămînă acasă pentru a urmări meciuri vechi, dar deja „celebre". Viena, odinioară capitala fotbalului austriac, care putea suporta în liniştе şapte echipe de primă divizie, nu mai posedă la ora actuală decît trei, şi acestea în pericol de a se împuţina la sfîrşitul sezonului. Preşedintele federaţiei austriece, **dr. Heinz Geroe,** este de părere că de vină sînt şi meciurile din cupele europene. **„După ce asistă la o partidă între cele mai bune echipe la televiziune, suporterii nu prea mai au chef să vadă un meci de factura celor din campionatul naţional. Fără suportul asistenţei, cluburile nu mai sînt în stare să-i ţină pe cei mai buni jucători în ţară, iar spectatorii nu vin pentru că adevăratele vedete lipsesc! Este un cerc vicios..."**

● Şi fotbalul **BELGIAN** aşteaptă ca, la sfîrşitul sezonului, bilanţul cifrelor medii ale asistenţei să fie serios zdruncinat. Numai marile cluburi, Anderlecht Bruxelles şi Standard Liège, pot fi deocamdată mulţumite de pe urma poziţiei lor financiare, dar acest lucru s-a realizat mai ales în urma jocurilor susţinute în competiţiile europene. Secretarul clubului Anderlecht, **Gustave de Louvien,** declara însă nu de mult: **„Problema care ne preocupă în momentul de faţă este cum să captăm aşa-zisul suporter „flotant", cel care nu vine decît accidental la meci. Dacă se simte bine şi îi place ceea ce vede, mai vine; dacă nu, atunci preferă să rămînă data viitoare acasă".** Federaţia belgiană, decisă să reducă pe cît posibil deficitul între încasări şi pierderi, a luat hotărîrea să acorde dreptul cluburilor de a încheia contracte publicitare. În acest scop, jucătorii lui Standard Liège au apărut în ultimele meciuri cu tricouri pe care era marcat **„Goal Jacques",** emblemă publicitară care valorează multe mii de franci pe an.

● Forma slabă a echipei naţionale a **CEHOSLOVACIEI** este luată drept principalul motiv al descreşterii mediei de spectatori **(în jur de numai 3 000 pe meci în anul trecut).** Cunoscutul fost portar internaţional **Planicka** nu-şi alege prea mult cuvintele atunci cînd este rugat să-şi spună părerea despre situaţia actuală: **„Lipsa de disciplină a jucătorilor duce la obţinerea celor mai slabe rezultate pe plan internaţional. În zilele mele, jucătorii nu făceau nici o concesie de la viaţa sportivă. Astăzi, condiţia fizică este sub orice critică, ceea ce face ca eforturile să nu poată fi susţinute timp de 90 de minute".**

● În **OLANDA,** chiar „marele" Ajax — care atrage în mod obişnuit mai bine de 60 000 de spectatori la meciurile din C.C.E., pe stadionul olimpic din Amsterdam — **nu poate conta decît pe maximum 20 000 de asistenţi la unele partide de campionat,** lucru care, desigur, nici nu poate fi visat de alte echipe olandeze. În 1971, federaţia olandeză a hotărît că, inevitabil, cea de a treia divizie trebuie desfiinţată şi a sfătuit cluburile semiprofesioniste să revină la statutul amator. Media de asistenţă a campionatului actual este de aproximativ 10 000 **(cu 2 000 mai mică decît în anul precedent),** iar cea din divizia secundă este de 7 500. Secretarul federaţiei, **Henk Burgwal,** recunoaşte că a fost nevoie ca cluburile să fie încurajate pentru a se asigura mai mult confort spectatorilor. **„În acest fel,** spunea el, **sînt convins că vom reuşi să atragem un număr tot mai mare de spectatori, să-i obişnuim să iasă din casă duminică după-amiază. Nu cred că televiziunea are o influenţă prea mare în această direcţie. Cei care se mulţumesc cu transmiterea înregistrată a meciurilor, de obicei nici nu rămîn în oraş duminică".**

● Media spectatorilor în **UNGARIA** este estimată **la 2 300 pe meci** în campionatul actual, ceea ce înseamnă o scădere considerabilă chiar faţă de media (foarte mică) de anul trecut — 6 140 de spectatori. Sînt foarte departe asistenţele cifrate la 32 000 în medie din anii 1950. Arbitrul internaţional **Istvan Zsolt** pune degetul pe rană: **„Jucătorii noştri nu se pregătesc nici pe departe ca cei, de exemplu, din R. F. a Germaniei sau Anglia. ...De asemenea, televizarea în direct a meciurilor se pare că are o influenţă nefavorabilă, explicînd întrucîtva puţinătatea spectatorilor".**

● În real constrast cu majoritatea ţărilor europene, media asistenţei în **ITALIA** este în vizibilă creştere. **Numai pentru primele opt etape s-a înregistrat un plus de 120 000 de spectatori.** Încasările de pe urma vînzării biletelor au devenit din nou prospere. **Aldo Stacchi,** fostul preşedinte al federaţiei italiene, era de părere că **„restricţiile impuse televiziunii au fost un factor foarte important pentru menţinerea şi chiar creşterea numărului de spectatori".** Singura emisiune care poate transmite meciuri de fotbal (înregistrate) are loc în fiecare duminică seara, dar meciurile — unul din prima divizie, al doilea din cea secundă — din care sînt extrase secvenţe — sînt ţinute în secret pînă în ultimul moment.

● În **PORTUGALIA,** preţul de intrare la meciuri a crescut cu 25—40 la sută, în funcţie de clubul respectiv, dar numărul asistenţei nu s-a micşorat decît cu foarte puţin. Se crede că explicaţia stă tocmai în lipsa altor mijloace de distracţie pentru spectatorul portughez. Totuşi, federaţia interzice în continuare televizarea meciurilor, cu excepţia celor desemnate anterior, şi care au loc în zile sau la ore diferite decît celelalte partide.

● Asistenţa la meciurile din **U.R.S.S.** rămîne la înălţime, în ciuda unei pierderi recunoscute la aproape un milion de spectatori pentru sezonul încheiat. **Media de spectatori pe meci a fost de 27 000, cu 3 000 mai puţin ca în anul precedent.** De remarcat însă că asistenţa la meciurile diviziei secunde a crescut, înregistrîndu-se în anul 1972 mai mult de 300 000 de spectatori în plus. Cluburile din Moscova au avut cel mai mult de suferit, în special pentru că titlul de campioană a luat în ultimii ani drumul provinciei, cucerit de Dinamo Kiev sau Zaria Voroşilovgrad. Apoi, în capitală este înregistrat numărul cel mai mare de televizoare din întreaga Uniune Sovietică, şi chiar dacă meciurile din Moscova nu sînt decît rareori transmise în direct, cele din provincie — de multe ori mai atrăgătoare — sînt transmise aproape cu regularitate.

● În **SPANIA,** mulţimea de pe stadioane se menţine considerabilă, în ciuda unei ridicări a preţurilor de intrare, care au ajuns să coste în medie aproape 2 dolari — o sumă apreciabilă pentru muncitorul spaniol. Transmiterea meciurilor de campionat de televiziune este reglementată la o partidă pe săptămînă, care are loc la ore diferite de meciurile din restul etapei. Antrenorul Realului, **Miguel Munoz,** nu pare să fie deloc afectat de criza europeană: **„Nu cred că fotbalul este în declin în Spania. Încercaţi numai să treceţi cu maşina prin Madrid cînd Real joacă „acasă" şi vă veţi convinge..."**

● Deşi şi în **R. F. a GERMANIEI** se înregistrează o substanţială scădere a asistenţei, oficialii vest-germani sînt convinşi că acest lucru nu este datorat decît supradozei de sport administrate publicului cu prilejul J. O. de la München, şi este trecătoare. Totuşi, se pare că specialiştii au ajuns la concluzia că spectatorii doresc mai mult confort pe stadioane, că meciurile pe care le urmăresc în arene vechi şi descoperite le displac. Exemplele cele mai bune se pot lua din mediile total diferite pe care, pe de o parte, **Eintracht Frankfurt** (în jur de 6 000) şi pe de alta, **Bayern München** (46 000 de spectatori în medie pe stadionul olimpic!) şi **Fortuna Düsseldorf** le realizează. Ultimele două cluburi au cele mai moderne stadioane din ţară.

● Plecarea unor jucători în ţări străine este invocată ca principalul motiv al continuei scăderi a mediilor de spectatori în **IUGOSLAVIA.** Publicul vine la stadion în număr mare numai atunci cînd se joacă meciuri internaţionale foarte atractive. **Steaua roşie,** de exemplu, **a avut 72 000 de spectatori la meciul cu Tottenham Hotspur, din Cupa U.E.F.A., dar numai 13 000 la precedentul meci de campionat!** În afara Belgradului, asistenţele sînt şi mai mici. Fosta campioană, **Zeleznicear Sarajevo,** a avut în cursul anului trecut o medie de numai 6 369 de spectatori, dar în campionatul actual ea a scăzut şi mai mult — 2 944, cifră care în alte ţări este depăşită chiar de unele meciuri de a treia divizie...

★

După cum se vede, situaţia nu e deloc roză de-a lungul şi de-a latul Europei fotbalistice.

E destul de greu de apreciat ce măsuri vor lua U.E.F.A., International Broad, care vor fi noile orientări sau noile modificări de regulament în stare să relanseze fotbalul-spectacol şi implicit să-i mărească afluxul de spectatori.

Oricare ar fi însă ele, trebuie puse — realitate o impune — cît mai repede în aplicare. Spre cîştigul fotbalului!

● DESCREŞTEREA ASISTENŢELOR PE STADIOANELE CONTINENTULUI NOSTRU FORŢEAZĂ LUAREA UNOR DECIZII FĂRĂ PRECEDENT ÎN REGULAMENTUL JOCULUI DE FOTBAL ● PROBLEMA TELEVIZIUNII ● MAI MULTE GOLURI, UN SPECTACOL MAI DINAMIC, MAI MULT CONFORT ÎN TRIBUNE — IATĂ CE CERE SPECTATORUL DE AZI! ● FOTBALUL ITALIAN ŞI CEL SPANIOL — EXCEPŢII CARE CONFIRMĂ REGULA?

DUPĂ TURNEUL ECHIPEI R.D. GERMANE ÎN AMERICA DE SUD

...ŞI GEORG BUSCHNER, ÎN CĂUTARE DE ATACANŢI!

După cum se ştie, pregătindu-se în vederea preliminariilor C.M., echipa de fotbal a R. D. Germane a întreprins un lung turneu de verificare în America de Sud.

Elevii antrenorului Georg Buschner au susţinut şase partide, după cum urmează: 3—1 cu Atletico Junior Baranquilla, 3—0 cu Nacional Medellin, după care a urmat un 2—0 cu Independiente Bogota, excampioană a Columbiei. După aceste trei succese, a venit şi o înfrîngere (1—2, cu Millionarios Bogota). Apoi, din nou 2—0 cu o selecţionată o cluburilor din prima ligă a campionatului columbian şi — în fine — la Quito, în meci interţări, 1—1 cu reprezentativa Ecuadorului.

După cum se vede (deşi în asemenea situaţii rezultatele interesează mai puţin) turneul s-a încheiat mulţumitor şi din acest punct de vedere, mai ales dacă ţinem seama de condiţiile concrete de la Bogota, localitate situată la 2 600 m şi unde problemele de altitudine s-au pus cu acuitate şi mai mare decît acum cîţiva ani pentru J.O. şi turneul final al C.M. din Mexic. În plus, trebuie ţinut seama şi de unele elemente ca: arbitrajul asigurat numai de localnici, deplasările grele etc., aşa încît din punctul de vedere al scorurilor Buschner n-are motive să rămînă pe gînduri.

Ceea ce interesează însă, în primul rînd, este aspectul jocului prestat. Or, sub acest raport s-a înregistrat satisfacţie, ca sudură, ca armonie a jocului, mai ales că lotul este bine omogenizat, aproape acelaşi ca astă-toamnă, cînd s-au înregistrat o serie de bune performanţe, ca de exemplu victoria cu 3—1 asupra Cehoslovaciei la Bratislava, după ce la un moment dat echipa R.D.G. conducea cu 3—0.

Cu toate acestea, Georg Buschner nu este mulţumit de comportarea atacului. **„În această direcţie** — declară el — **trebuie să mai lucrăm, pentru îmbunătăţirea finalizării şi pentru dezvoltarea simţului eficacităţii, al fructificării situaţiilor de gol. De asemenea, probabil să mai aducem în lot cîţiva atacanţi pe care să-i încercăm în vederea găsirii unor cît mai bune soluţii".**

Dacă ne gîndim bine, selecţionerul unic are dreptate, mai ales pornind de la constatarea că în lotul de 18 jucători se afla numai patru aşa-numiţi „oameni de gol": **Jürgen Sparwasser** de la F. C. Magdeburg, **Peter Ducke** de la F. C. Carl Zeiss Jena, **Hans Joachim Streich** de la F. C. Hansa Rostock şi **Frank Richter** de la Dynamo Dresda. S-a ajuns în această situaţie şi din cauză că unul din atacanţii cu care s-a plecat în turneu, **Eberhard Vogel** de la Carl Zeiss Jena, s-a îmbolnăvit la puţin timp după sosirea în America de Sud iar în locul lui a plecat un apărător, **Kurbjuweit.**

În plus, trebuie ţinut seama şi de un alt amănunt, nu lipsit de importanţă, acela că Vogel (29 ani) şi Ducke (31 ani) se găsesc actualmente dincolo de... zenitul activităţii lor de performanţă. Cum însă nici nu prea se întrevăd concurenţi serioşi pentru ei, lui Buschner nu-i rămîne decît să se bucure că... amîndoi se pregătesc sîrguincios la antrenament şi să spere că nu se vor accidenta.

KLAUS SCHLEGEL
redactor şef la „Fussball Woche" — Berlin